

FÄRÖISKA POETER

Tidskriften ARIEL är utan att överdriva en fullmatad utgåva med bl.a. fina nordiska utblickar och en recensionsavdelning, som ger läsaren informativt skriva recensioner. Nr 2-3 ger möjlighet att blicka in i den färöiska poetgenerationen, där en frisk naturnära lyrik presenteras. Bland de sju poeterna märks bl.a. Alexandur Kristiansen, som i dikten Sälkvinnan förmedlar öns karaktär och landskapets skönhet:

*Du är början till ett landskap
som har varit*

*Den hemlöse i mitt blod
när dansen börjar på skären*

*Glömda bilder av naken strand
slätter av svällande dis*

*Du är stranden där framme
mitt tigande öde innan tidvattnet är du*

*Solen som simmar i gräset
bland avlagda hudar...*

I det digra materialet vill jag rekommendera Michael Economous försök till "poetiska fragment". En uppsättning reservationslösa intryck om poetikens väsen, som kan ge insikter som: "...poesin gör sig ingen brådska" eller de betraktande och sympatiska orden om poetisk varsamhet: "Se. Titta, betrakta. Aldrig döma, bedöma, väga!"

Insiktsfulla och informativa är också inslagen om Kerstin Ekmans "trasmattor" av Christian Ottesen; och Sara Gordons kommentar "Det rätta ropet" om Birgitta Trotzigs Sjukdomen leder tankarna intensivt nära stora författarskap.

Tidskriften inleds med en japans utblick. Paula Tavares presenteras och hennes långa, svepande lyriska poem: Japan, där det bl.a. står:

*Japan har en hud av gamla klädnader nästan som ett skal
en fluga i bärnstenen återvunnet i paradiset
Japans hud hårdnade, för där anas färgen av en förlorad skatt
planterad med ris och vatten som döljer den häftiga kurvan
av ärret efter ett utplånat jordskalv...*

Hans-Evert Renérius

Tidskrift för litteratur nr 2-3 2001. Årg. 83